



nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI

XVII NIEDZIELA ZWYKŁA

30 (344) 30 LIPCA 2023 R.

(do użytku wewnętrznego)

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Przypowieści o skarbie, o perle i o sieci

Jezus opowiedział tłumom taką przypowieść:

«Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją».

«Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Zrozumieliście to wszystko?» Odpowiedzieli Mu: «Tak».

A On rzekł do nich: «Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare».

SKARB I PERŁA

Przypowieść z dzisiejszej Ewangelii mówi o tym, co jest w życiu ważne. Skarb i perła to symbole Królestwa niebieskiego, które powinno stanowić najważniejszą wartość w naszym życiu. Dla Królestwa niebieskiego powinniśmy poświęcić wszystko co mamy, tak jak ludzie, który oddali wszystko za skarb i perłę. Życie wieczne stanowi wartość ważniejszą niż dobra materialne, które symbolicznie zostają sprzedane, w celu osiągnięcia wartości najwyższych. Człowiek jest zatem przygotowany na to, że straci wszystko co ma, aby zyskać to, co najważniejsze.

Drodzy Bracia i siostry, Kochani Parafianie

Dziś w Lizbonie rozpoczynają się Światowe Dni Młodzieży. Są to międzynarodowe spotkania młodych całego świata, którzy razem ze swoimi katechetami, duszpasterzami, biskupami i Papieżem gromadzą się w jednym miejscu, by **wyznać wiarę w Jezusa Chrystusa**. Zapewne każdy z nas wie, że pomysłodawcą i pierwszym gospodarzem tych Dni był św. Jan Paweł II, który zgromadził młodych w Rzymie (1984, 1985, 2000), Buenos Aires (1987), Santiago de Compostela (1989), Częstochowie (1991), Denver (1993), Manili (1995), Paryżu (1997) i Toronto (2002). Następnie kontynuatorem **pięknego dialogu Kościoła z młodymi** i wielkim orędownikiem Światowych Dni Młodzieży stał się papież Benedykt XVI, który przewodniczył kolejno spotkaniom w Kolonii (2005), Sydney (2008) i Madrycie (2011). Dzięki posłudze Benedykta XVI **Chrystus był ciągle głoszony i adorowany przez młodych całego świata, a Kościół mógł dostrzegać swoje młode i radosne oblicze** tak bardzo potrzebne współczesnemu światu. Kolejny Papież Ojciec Święty Franciszka zaprosił młodych ludzi na Światowe Dni Młodzieży do Rio de Janeiro (2013), Krakowa (2016)

i w Panamy (2019) i teraz do Lizbony.

Papież Jan Paweł II jeszcze w roku 1985 na spotkaniu opłatkowym, wobec Kardynałów i Pracowników Kurii Rzymskiej, wyraził pragnienie, by Światowe Dni Młodzieży odbywały się co roku w Niedzielę Palmową jako spotkanie diecezjalne, a co dwa lub trzy lata w wyznaczonym przez niego miejscu jako spotkanie międzynarodowe. Istotą tych spotkań jest:

- **przeżycie wielkiej wspólnoty Kościoła Powszechnego,**
- **śluchanie Słowa Bożego,**
- **sprawowanie sakramentów Pokuty i Eucharystii**
- **oraz radosne głoszenie Jezusa Chrystusa jako Pana i Zbawiciela.**

Szczególnymi znakami ŚDM są подарowane przez Jana Pawła II **Krzyż Światowych Dni Młodzieży** oraz **Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani**. Znaki te nie tylko są z młodymi podczas ŚDM, ale non-stop krążą po świecie, gromadząc na **modlitwie i adoracji** setki, a nawet tysiące młodych każdego dnia.

Dlaczego dziś piszę o Światowych Dniach Młodzieży i Dniach w Diecezjach, kiedy młodzież się spotyka w ramach wspólnoty Kościoła? Dlatego, abyśmy przestali oceniać „współczesną młodzież”, narzekać na „młode pokolenia”, wyrażać się z dezaprobatą o ich możliwościach –

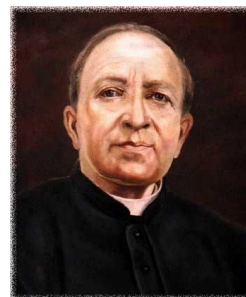
bo „w naszych czasach to!”, „kiedyś to było!”.

Wszak my dorośli w wierze, dojrzały w korzystaniu z sakramentów, odpowiedzialni za istnienie Kościoła możemy i powinniśmy na co dzień dać młodzieży przykład autentycznej wiary i osobistego spotkania z Bogiem. Niestety wielu z nas mówi – bo ma takie przekonanie – że wiary uczy w szkole katecheta i ksiądz na kazaniu. Po części jest to prawda, jednak potrzeba pośród nas autentycznych chrześcijan, - świętych w rodzinach - którzy każdego dnia żyją wiarą, korzystają z sakramentów, bardzo regularnie i czytając/słuchając Dobrej Nowiny – Ewangelii wprowadzają ją w czyn. ŚDM są podsumowaniem naszego zaangażowania w dzieło Kościoła. Nasza wiara zachęca młodych do wyjazdu na miejsce czuwania i uczestniczenia w spotkaniu z Papieżem, który jest Piotrem naszych czasów. Bardzo ważne jest to, że zawsze centralnym wydarzeniem ŚDM jest EUCHARYSTIA, której towarzyszą specjalne strefy spotkań, czuwania - adoracji i modlitwy oraz czas na spowiedź w tzw. Strefie Pojednania oraz Targi Powołaniowe, które zachęcają do ochotnego pójścia za głosem Chrystusa. – czyli podjęciem decyzji o uczestnictwie w życiu Kościoła i wypełnieniem misji wypływającej z treści tego spotkania – EWANGELIZACJI. Czytelniku tych słów, Drogi Parafianinie nie bądź samotny! Do-

świadcz wspólnoty wiary w naszej Parafii i dziel się tą wiarą z innymi – bądź zawsze młody wiarą w Chrystusa i gotowy dawać GO innym.

Wasz Proboszcz

PRAWDZIWA MĄDROŚĆ



Bóg jest niezmienny i niezwy-
ciężony. Kto chce być w tym
życiu zadowolony i z Bogiem
na wieki królować, niech tu na
ziemi stale z Nim, dla Niego
i przez Niego działa, uznając
Go za swój cel ostateczny. Oto
tajemnica szczęśliwego życia
na tej ziemi i w wieczności. Oto
prawdziwa i istotna mądrość,
bez której nie ma szczęścia na
świecie dla nikogo: ani dla po-
jedynczego człowieka, ani dla
narodu. Tylko ten jest praw-
dziwie mądry, kto dąży do
szczęścia wiecznego.

PRZYSZŁO SIĘ NAM POŻEGNAĆ

Za tydzień (6 sierpnia) nasz Proboszcz Ksiądz Mieczysław Kucel, po 9 latach posługi w naszej parafii pożegna się z Parafianami i uda się do kolejnych zadań wyznaczonych przez Przełożonych. Przyszło nam się pożegnać z Kapłanem gorliwym, służącym radą, ciepłym słowem i pomocą. Z nauczycielem, spowiednikiem i przyjacielem, twórcą wielu nowych wspólnot, który sprawił, że nasz kościół i jego otoczenie wypiękniało. Na dalszą posługę kapłańską życzymy Księdzu światła Ducha Świętego i opieki Matki Bożej. Pozostanie Ksiądz na długo w naszej pamięci, a my Parafianie zapewniamy o pamięci w naszych modlitwach.

CÓŻ POWIEDZIEĆ? ŻAL ODJEŹDZAĆ!

Rozmowa z ks. Proboszczem
Mieczysławem



1 Kapłani diecezjalni, w jednej parafii bywają proboszczami dwadzieścia i więcej lat. W zakonach jest inaczej, bowiem według ich reguł czas „proboszczowania” określają kadencje i decyzje przełożonych. Po dziewięciu latach przyszło się nam z Księdzem pożegnać i Księdzu z nami. Czy słowa Jana Pawła II; „Cóż powiedzieć? Żal odjeżdżać!” oddają to co Ksiądz odczuwa, gdy przychodzi chwila pożegnania?

Tak, zdecydowanie tak, jest żal odjeżdżać ale jednocześnie jest w moim sercu doświadczenie pokoju i wewnętrznej zgodny na pracę duszpasterską w innym miejscu, innej placówce z innymi ludźmi. To prawda, wracam do Warszawy na Bemowo, do miejsca skąd tu – do Stalowej Woli przyszedłem, to jest jak powrót do domu, do siebie. Jednak tu w Stalowej czuje się jak w domu, jak u siebie. Przychodzi jednak czas, aby zgodnie z prawem zakonnym i wolą Bożą ukazaną przez Przełożonych Wyższych iść dalej „w świat”, dalej czynić posługę wobec Boga i bliźniego najlepiej jak potrafię. Moje ostatnie 9 lat, to czas wielu wyzwań, wielu zadań, którym, mam nadzieję, że podołałem, ale także wielu niespełnionych pokładanych we mnie nadziei. Czas pożegnania to także czas podsumowania duszpaster-

stwa nie tylko mojego, ale całego zespołu duszpasterskiego księży, Brata zakonnego, liderów grup i aktywnych parafian. Czas pożegnania to też czas mojej ogromnej wdzięczności wobec całej parafii i Współbraci w kapłaństwie. Dziękuję za wszelkie dobro, które nie byłoby możliwe bez zespołowej ciężkiej pracy, bez zaufania sobie i bez oddania wszystkiego Panu Bogu przez Maryję. Dziękuję wszystkim Parafianom, liderom grup duszpasterskich, pracownikom Domu Zakonnego i przede wszystkim Współbraciom. Niech dobro, jakie od powstania naszej parafii dzieje się w naszych sercach i w naszym życiu nadal trwa i się pomnaża.

2 We wspomnieniach o bł. ks. Markiewiczu znajdujemy krótką, ale pełną treści notatkę. „Kiedy został proboszczem parafii w Miejscu pod Krosnem, dał się poznać jako doskonały duszpasterz, charyzmatyczny spowiednik i doskonały organizator”. Księdza „proboszczowska” kadencja uderza podobieństwem do dzieła charyzmatycznego Założyciela Michalitów. W minionych 9 latach powstało tak wiele dzieł i dokonań, że trudno je teraz wyliczyć. A czy jest „coś”, co mimo to chciałby Ksiądz dokończyć albo poprawić?

Największym marzeniem... jest nadal, aby wszystko co dzieje się w naszej parafii było na uwielbienie Boga, uświęcenie własne i dla dobra bliźniego. Oczywiście, warto dokończyć dzieła wystroju kościoła – zamontować nad prezbiterium brakujące witraże z jakże znamienymi chórami Archaniołów i Aniołów. Na pewno trzeba wskrzesić po pandemii Rodzinne Świątowanie Niedzieli i nadal prowadzić formację duchową Grupy duszpasterskiej – Wspólnota Zawierzenia, a przede wszystkim kontynuować adorację Najświętszego Sakramentu tak, aby w naszej parafii, w naszym mieście zaistniała **Wieczysta Adoracja Najświętszego Sakramentu** – dzień i noc przez cały tydzień.

3 Decyzją przełożonych udaje się Ksiądz do nowych zadań, obowiązków i wyzwań. Jakie życzenia i przesłanie chciałby Ksiądz pozostawić nam - parafianom i swemu następcy?

Chciałbym pozostawić w słowach to, co było, nam nadzieje, widoczne w moich – jako proboszcza - czynach następujące przesłanie:
- korzystajcie z całego bogactwa Kościoła Powszechnego – sakramentów, wspólnot duszpasterskich, liturgii oraz adoracji Najświętszego Sakramentu

- niech kościół – nasz parafialny kościół - będzie zawsze otwarty
- rozmawiajcie ze sobą i miejcie czas dla siebie.
- i to co wydaje się najtrudniejsze zadbanie o sakramentalne małżeństwa, dzieci i młodzież.

9 LAT W SKRÓCIE



KSIĘŻE MIECZYŚLAWIE



Niech Pan Jezus błogosławi
i w opiece swojej ma.
Że przez minione lata
tu pasterzem byłeś nam.
Gdy uczyłeś nas jak kochać
i jak Bogu wiernym być,
za to wielki Ci „Bóg zapłać”
niech Pan wciąż dodaje sił.
I choć dzisiaj dziękujemy
to nie koniec przecież jest,
bowiem Twoi Parafianie
będą nadal modlić się.
Abyś dalej Bogu służył
póki starczy Tobie sił
w tym niech wspiera
Cię Maryja
oraz Jezus – Boży Syn.
(JK)

Lata 2014 – 2023 to dla naszej parafii czas dobrych zmian i wielu inicjatyw duszpasterskich. To także czas wielu remontów, napraw, inwestycji i innowacji. Warto je w wielkim skrócie przypomnieć. Najpierw wspólnoty, które powstały z inicjatywy lub we współpracy z ks. Proboszczem: Bractwo Adoracji Najświętszego Sakramentu, teatr „Czwarta scena”, Parafialny Klub Seniora, Męski Różaniec, chór „Soli Deo”, Wspólnota zawierzenia Maryi.

I inicjatywy duszpasterskie; Piknik parafialny, Spotkania przy sercu Ojca, Parafialne kolędowanie, Rodzinne świętowanie niedzieli, Noc świętych, kawiarenka „Pod skrzydłami”, Motoświęconka, „Stalowa galeria”, Biblioteczka duchowa, warsztaty pisania ikon, konkursy literackie, koncerty, gazetka „Nasze Słowo”. Inwestycje i remonty: nagłośnienie i oświetlenie kościoła, nowe tabernakulum, boczne ołtarze, naprawa dzwonów i wieży, witraże, modernizacja i remont sali teatralnej, ogrzewanie podłogowe w kościele i w kaplicy Zmartwychwstania,

figury świętych i relikwie. Remont schodów głównych, kostka z michalickim herbem i remont Domu Duszpasterskiego. I wiele, wiele innych rzeczy, których w tak wielkim skrócie nie sposób wymienić. Księdzu Mieczysławowi składamy serdeczne Bóg zapłać za Jego gorliwą aktywność, za inspirowanie wiernych do działania i za dzieła, które pozostawia na chwałę Bożą, dla dobra Kościoła i naszej parafii.

SZCZĘŚĆ BOŻE NOWEMU PROBOSZCZOWI

Od 6 sierpnia 2023 roku funkcję proboszcza parafii Trójcy Przenajświętszej w Stalowej Woli obejmie ks. Sylwester Szwajca. Ósmemu w historii naszej parafii Proboszczowi, w nowym miejscu posługi duszpasterskiej życzymy wytrwałości i odwagi w umacnianiu wiary parafialnej wspólnoty wiernych, wspieraniu małych wspólnot i ich dzieł dla parafii. Jak każdy kapłan i nasz duszpasterz będzie nowy Ksiądz Proboszcz w swej posłudze wspierany modlitwą, życzliwością i pomocą parafian. Szczęść Boże.

WSPOMNIENIA LITURGICZNE W TYM TYGODNIU

31 LIPCA

**św. Ignacy z Loyoli,
prezbiter**

1 SIERPNIA

**św. Alfons Maria
Liguori,
biskup i doktor Kościoła**

2 SIERPNIA

**św. Euzebiusz
z Vercelli, biskup
św. Piotr Julian Eymard,
prezbiter**

3 SIERPNIA

św. Lidia

4 SIERPNIA

**św. Jan Maria Vianney,
prezbiter**

5 SIERPNIA

**św. Oswald, król
Najświętsza Maryja Panna
Śnieżna**

INTENCJA ZA MIASTO STALOWA WOLA

sierpień:

**Za uzależnionych
i ich rodziny.**

W KATOLICKIM KALENDARZU

Na święty Gustaw
kopy w polu ustaw.
(2.08)

Pogoda na Nikodema -
cały miesiąc deszczu nie ma.
(3.08)

Jak pada na Prokopa,
zmoknie mendel,
zmoknie kopa.
(4.08)

IDZIEMY Z MARYJĄ DO JEZUSA



Idziemy z Maryją do Jezusa. Maryja Matka Boga i ludzi zawsze prowadzi nas pewną drogą do Jezusa swojego Syna. W każdej Eucharystii Jezus karmi nas Najświętszym Sakramentem. I tak jak na Golgocie, oddaje i zawiera nas swojej

Matce Maryi. Jezus dał nam Maryję za Matkę, aby prowadziła nas do Niego. Maryja jak najlepsza Matka uratuje nasze serca, kiedy się zgubimy i zabłądzimy, kiedy poranimy siebie i innych. Maryja poprowadzi nas pewną drogą do Jezusa.

BK

INTENCJA PAPIESKA

sierpień:

Aby Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie pomogły młodym ludziom wyruszyć w drogę, żyć Ewangelią i być jej świadkami we własnym życiu.

Aktualne i archiwalne wydania „Naszego Słowa”, mogą nasi Czytelnicy znaleźć na stronach internetowych:

stalowawola-michalici.pl
michalici.adoracja.eu

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**

adres: Ofiar Katynia 57,
37-450 Stalowa Wola;